

Toimintaan Sodan Vastustamiseksi

Mikään ei näytä olevan nykyaikana mahdotonta. Silloin kun jossain näennäisessä yrityksessä epäonnistutaan, niin sekin voi tarkoittaa täydellistä voittoa. Näin näyttää käyneen vasta sitten koolla olleessa eri valtojen välisessä asestautumisen rajoittamiskonferenssissa. Kuten tiedämme tämä konferenssi oli koolla Genevassa. Se hajaantui "ylipääsemättömiin ristiriitoihin." Hajaantumisen jälkeen amerikalaiset porvarilehdet, sellaiset jotka ajavat äärimmäistä militarismia, kirjoittivat ilakoiden, että "Yhdysvallat voitti," voitti siinä, että epäonnistuttiin suunniteltussa aseistautumisen rajoittamisessa. Nyt voidaan täydellisellä "syyllä" alkaa erikoinen ryntäys sotalaivojen rakentamisessa. Ja siihen viipymättä käytiin myös kiinni.

Hallituksen ja sotaviraston välisen sopimuksen perusteella kiirehditään rakennuksen alla olevain sotalaivojen valmistamista ja uusia aletaan rakentamaan. Satoja miljoonia dollareita myönnetään varoja. Samoin kai tehdään toisissakin maissa.

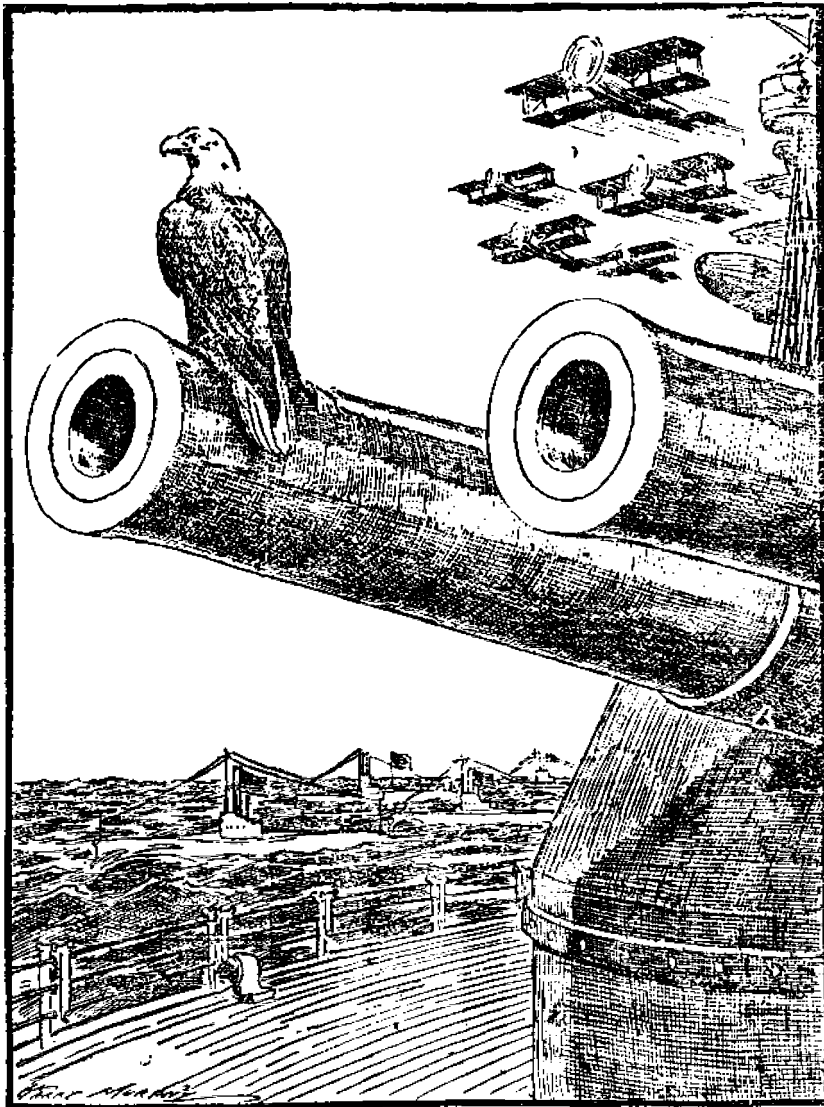
F Hyvällä syyllä voidaan olettaa, täyttä totta se ehkä kaikki, että Genevassa koolla ollut konferenssi epäonnistui suunnitelman mukaan, samoin kuin monet muut jo ennemmin samoissa tarkoituksissa koolle kutsutut konferenssit. Nyt voidaan selittää ihmettelevälle yleisölle, että "kyllähän me osaltamme olisimme olleet suostuvaisia asestautumisen rajoittamiseen, mutta toiset maat eivät suostuneet ja niin ollen meidän täytyy varustautua, koska toisetkin maat varustautuvat." Näin voidaan selittää kaikissa maissa ja sellaisilla selityksillä kieltämättömästi voidaan vaikuttaa vähätietoisiin kansajoukkoihin.

Kaikki maat selittävät "puolustavansa itseään." Kukaan ei harrasta ryöstösotaa. Eipä suinkaan! Yhdysvaltain kapitalistien "itsepuolustaminen" tarkoittaa muuta kuin sitä, että puolustauduttaisiin "maahan hyökkääviltä vihollisilta." Yhdysvaltain kapitalistien militarismi ei ole sellaista, että ensin valloitettaisiin sotavoiman avulla ja sitten valloitetuja maita alettaisiin nykemmään suoranaisina alusmaina. Yhdysvaltain kapitalistit valloittavat ensin eri maiden taloudellisen elämän kontrollin, sijoittamalla pääomiaan joko suoranaisina lainoina tai sitten sijoituksina tuotantolaitoksiin. Näin karttuneita etuisuuksia ja omaisuuksia täytyy sitten "suojella," vaikka ne olisivat missä hyvänsä. Näin tehtiin Nicaraguassa ja näin on tehty muualla.

Nicaraguan taloudellinen elämä oli saatu kontrollin alaiseksi ja kun tuon maan asukkaat alkoivat valittamaan — kapinomaan sietämättömiksi käyneitä sortajiaan ja riistäjiä vastaan, niin "omaisuuksien suojelemisen" nimessä komennettiin sotaväki maahan ja äärimmäistä raakuutta käyttämällä murrettiin vastustus, mikä luonnollisesti oli vähävoimaista verrattuna Yhdysvaltain militaristiseen mahtiin.

Hallitukset, militaristit ja kapitalistit, eivät voi käydä sotaa. Jos ne voisivat tai paremmin sanoen, jos niitten täytyisi mennä taistelemaan, niin koskaan ei tulisi olemaan sotaa. Niiden täytyy saada avuksensa ihmiset, työläisten joukoista värvätyt ja nostetut sotilaat, jotka suorittavat taistelut. Militaristien täytyy punnita yleistä mielipidettä. Jos se esiintyy liian voimakkaana sodan vastustamisessa, niin ei voida alkaa sotaa. Viimeisen suursodan päättymisen jälkeen hallitukset ovat joutuneet ratkaisemaan rauhallisella tavalla useita paljon vakavampia kysymyksiä kuin olivat ne, joitten vuoksi viimeinen suursota julistettiin. Sota voidaan julistaa määrätyillä edellytyksillä ja vissinlaisessa tilanteessa.

Viimeinen suursota oli siksi raskas taakka ihmiskunnalle, varsinkin työväenluokalle, että sen jäsenet eivät helposti voi kaikkia unhoittaa. Siksi militaristiteilla näyttää olevan kärsivällisyyttä, maltillisuutta muokata yleinen mielipide valmiiksi seu-



“Kotka on muuttunut raatelevaksi haukaksi”

raavalle sodalle. Tässä tarkoituksessa pidetään kaikenlaisia asestautumisen rajoittamiskonferensseja.

Ne, jotka sodassa suorittavat taistelut, eivät tavallisesti tiedä, minkä vuoksi taistellaan. Jos he sen kaiken tietäisivät, niin heitä ei voitaisi saada murhaamaan omia kanssaihmiänsä, omia työläistovereitaan. Viimeisen suursodan rintamalla olleista Yhdysvaltain sotilasta monet ovat julkisuudessa kertoneet, että heillä ei ollut minkäänlaista todellista käsitystä siitä, minkä tähden he olivat sotarintamalla. Monet yrittivät päästä rintamalla ollessaan selville, mistä oikein oli kysymys. Mutta eihän siihen ollut mahdollisuutta sitten

enää. Sota kun kerran julistetaan, niin sen jälkeen sotilaille ja suurelle yleisölle täytyy antaa “puhdistettuja” tietoja.

“Sota saattaa molemmat riitapuolet valheellisen propagandan uhriksi,” lausui Sheerwood Eddy. “Me emme voisi onnistuneesti käydä nykyaikaista sotaa, jos me selittäisimme totuuden, puhuisimme aina totta, eikä mitään muuta kuin totta. Meidän täytyy aina huolellisesti pimentää kahdenlaiset totuudet, sellaiset lausunnot, jotka olisivat vihollisille suosiolliset ja sellaiset, jotka loukkaisivat meitä ja meidän ‘ylhäisiä liittolaisiamme’. Me emme voi saada miehiä taistelemaan, käymään sotaa ja tappamaan miljoonittain omia veljiään,

omia uskonveljiään, jollemme petä heitä valheellisella propagandalla.”

Työläiset joutuvat taistelemaan sodat ja maksamaan niitten kustannukset. Heidän siis täytyisi ennen kaikkia muita päästä selville, miksi sotia käydään. Heillä ei ole minkäänlaista aihetta ja eikä moraalista velvollisuutta lähteä sotaan, mistä heille ei ole minkäänlaista hyötyä. Kapitalistit hyötyvät sodista. Ja koska ne niistä hyötyvät, niin heidän velvollisuutensa myös on suorittaa taistelut. Meillä työläisillä ei ole syytä kieltää kapitalisteilta oikeutta käydä sotaa, kunhan vaan käyvät sitä sellaisilla alueilla, joilla meidän henkemme ei joudu vaaranalaiseksi.

Yhdysvaltain kapitalistit varustautuvat sodan varalle. Työläisten velvollisuus toiselta puolelta on varustautua vastustamaan sotaa. Tuntuu melkein uskomattomalta edes ajatella, että vielä tämän vuosisadan työläiset sallivat kapitalistien harjoittaa militaristista propagandaansa työläisten keskuudessa. Työläisten tulee muistaa,

että sodan vastustaminen ei käy tehoisasti ennenkuin voidaan käyttää taloudellista voimaa, pakottavia keinoja. Kapitalistit eivät välitä siitä, mitä me sanomme, vaan siitä, mitä me työläiset teemme. Me voimme huutaa äänemme käheäksi: Alas sota, alas militarismi! Sillä ei ole merkitystä ennenkuin kapitalistit näkevät, että meidän huutamistemme takana löytyy todellista voimaa, jonka vaikutus tuntuu määrävästi taloudelliseen elämään. Me voimme saavuttaa ne edellytykset, jotka ovat välttämättä sodan tehoisalle vastustamiselle, vain siten, että järjestymme ja järjestymme oikealla tavalla. Kaikki me näemme sodan vaaran. Näemme, että välttämättömästi joudumme sotaan. Mutta vasta harvat meistä todella toimivat vointinsa mukaan tuon vaaran poistamiseksi. Ei koskaan enää sotaa! Se olkoon vilpityn julistuksemme. Mutta samalla sen täytyy olla toimintamme kannustaja. Muutoin sillä julistuksella ei ole minkäänlaista merkitystä.

Jotkut vanhoja "tervasia tapoja" ikävällä muistavat hyvin usein valittavat, että nykyajan naisista ei ole kotitalouden hoitajiksi, varsinkaan ruoan laittajiksi. Tämän "epäkohdan" parantamiseen näyttää tähtäävän se, että aletaan rakentamaan keskuskeittiöitä, perustamaan osuuskuntia, jotka huolehtivat jäsentensä ruoan valmistamisesta.

New Yorkissa on Montclairin kaupunginosassa perustettu osuuskunta, johon kuuluu suuri osa Montclairissa asuvia henkilöitä. Se on rakentanut suuren keskuskeittiön, josta lähetetään ruokaa päivittäin 2000 henkilölle. Osuuskunta ostaa kaikki elintarpeet tukkuttain ja on sen palveluksessa paitsi tottuneet keittäjät ja tarpeellinen palvelusväki, kyvykäs johtaja. Ruoka valmistetaan ensiluokkaisesti. Keittiöitä on monta, eikä niissä missään valmisteta ruokaa useammalle kuin 200 hengelle. Tämä siksi, että ruuan laatu voitaisiin säilyttää "kotonavalmistetun" makuisena.

Lämmin ruoka tarjoillaan alumiiniastioidessa, joka ruoka kulhoissaan ja niin monta annosta kuin perhe on tilannut. Ruoka kuljetetaan autoilla osuuskunnan jäsenten asuntoihin. Samalla kun tuodaan päivällinen, esitetään seuraavan päivän ruokalista, josta kukin saa valita mieleisensä ruuat ja määrän. Käytetyt astiat tiskataan keskuskeittiössä.

Tällä tavoin kerrotaan ruuan tulevan paljon halvemmaksi. Jokainen osuuskunnan jäsen suorittaa osuusmaksua 100 dollaria ja saa kuusi prosenttia osinkoa. Ylijäämä käytetään keittiön laajennukseen. Ja perheenäidit on vapautettu orjalaisesta ruuanlaitosta ja astianpesusta.